

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Нещодавно в місті відбулася екологічна акція «Чистий Малин» та перший «МалинЕкоФест» у рамках міжнародного проекту «500 прибирань в один день».

Один із ініціаторів акції — працівниця ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Марія Василенко. Хоча Марія нині займа-

ється вихованням дворічної донечки, вона зуміла організувати ініціативну групу і брала найактивнішу участь в акції.

— Маріє, чи багато малинчан долучилося до акції?

— Безпосередню участь у прибиранні брало близько півсотні людей. Вони впорядковували узбережжя Ірші від міського пляжу до лісотехнікуму.

Проте знаходилися волонтери, які бажали прибирати території у мікрорайонах, в яких живуть. Наприклад, п'ятеро жителів вулиці Лісної зібрали тридцять 120-літрових пакетів сміття у лісосмузі неподалік своїх обійсть. Основна група добровольців набирала 60 пакунків (120-літрових) пластику, 40 пакетів скла та 3 пакети з алюміні-

Місто — чисте

євими банками. Весь цей непотріб ми відвезли на пункт прийому вторресурсів Олександра Рихальського для переробки. Окрім того, було зібрано 40 батарейок, які безкоштовно прийняла на

транспорту тощо, приватним підприємцям та пересічним малинчанам — які телефонували і давали гроші.

— Чи були якісь непередбачувані проблеми?

— На щастя, ні. Акція бу-

дення фестивалю на пляжі не з'явилося нове сміття?

— Ні, там нині чисто, як ніколи. Щоправда, на екофестиваль прийшло більше людей, ніж на прибирання. Гадаю, усім цікаво було відвідати наші майстер-класи, виставки, послухати артистів. До речі, на пляжі не було

спиртного — зате усіх охочих ми пригощали компотом у паперових стаканчиках та булочками. Була така здорова атмосфера, що навіть затяті курці соромилися дівставати цигарки...

— Ця акція — одноразова чи «далі буде»?

— Найб-

лижчим часом на решту зібраних коштів ми плануємо облаштувати клумбу в центрі міста, можливо, висадити нові дерева. Ще хотілося би в якомусь мікрорайоні (як експеримент) встановити контейнери для сміття — окремо для різних видів відходів. І звичайно, така акція у Малині не остання, тож дійсно — далі буде...

Оксана ГОРДІН.

утилізацію паперова фабрика.

Ми вдячні усім тим, хто надавав нам фінансову підтримку — генеральному спонсорю акції ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ», яке виділило нам близько 8 тисяч гривень для закупівлі необхідних засобів та випуску «Екологічного вісника», міській владі — за допомогу в організації акції, музичне оформлення, залучення артистів, надання

ла чітко спланована й організована. Нас супроводжував наряд міліції, працівники ДАІ забезпечили безперешкодний рух колони до місця призначення. Знаю, що в інших містах, які брали участь в акції, були проблеми із місцевою владою, з вивозом сміття. Отож у Малині прибирання минуло чи не найкраще з-поміж українських міст.

— Маріє, а після прове-

Відбулися випробування

Минулою тижня на підприємстві побував менеджер з розвитку та досліджень компанії WET AG (Швейцарія) Тобіас Волфінгер, який нещодавно очолив нову лабораторію на виробництві в Рапперсвілі. Головна мета поїздки — провести випробування лабораторного преса в цеху №6. Тобіас вважає, що на фабриці накопичено багато знань, і хоча він здобував освіту в провідних універси-

тетах Німеччини і Фінляндії, на малинській паперовій є чому повчитися.

Швейцарцю сподобалися привітність та відкритість українців, тож у майбутньому він сподівається на плідну співпрацю і обмін досвідом.

На знімку: директор центру розвитку та досліджень Геннадій Якименко (справа) ділиться досвідом із швейцарським колегою Тобіасом Волфінгером.

Кількома словами

Відбулися збори акціонерів

Наприкінці квітня відбулися річні загальні збори товариства. Участь у них взяло близько 30 акціонерів. Вони заслухали звіти Наглядової ради, Правління, Ревізійної комісії товариства, затвердили річну фінансову звітність

за 2010 рік та порядок розподілу прибутку за 2010 рік.

Окрім того, було оголошено цілі товариства на 2011 рік, з-поміж яких:

- зміцнити позицію (частку) «ВАЙДМАНН-МПФ» та запропонувати нову якість електроізоляційного паперу на ринку силового та розподільчого електротехнічного обладнання країн СНД;
- зменшити питоме використання енергії на 5% порівняно з 2008 роком;
- забезпечити операційний прибуток на рівні 15% і достатній грошовий потік для обслуговування боргових зобов'язань;
- скоротити постійні (накладні) витрати та ін.

...та збори в асоціації «УкрПапір»

У квітні відбулися щорічні збори членів асоціації «УкрПапір», до якої входить 40 підприємств целюлозно-паперової галузі, у тому числі і наше. ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» на зборах представляв голова правління Вячеслав Покогило, який є членом президії і віце-президентом асоціації. Нині в Україні працює близько 380 виробників картонно-паперової продукції. Частка підприємств-членів асоціації на ринку в 2010 році становила 56,5%. Торік найбільшим попитом користувався тарний картон — його виробництво в країні сягало близько 60% від загального масиву виробленого паперу і картону.

Дрібниць не буває

Нещодавно в цеху №5 стався прикрий випадок, що спричинив збитки на суму близько 15 тисяч гривень. Аби дізнатися про причини цього інциденту, ми звернулися по коментарі до начальника цеху Віктора Мостовича та начальника зміни Валерія Романюка.

З їхніх слів стало відомо, що при відливці основи для шпалер «ФлізМал» на ПРМ-16 в папері візуалізувалися невеликі згустки та грудочки.

— Під час мийки ПРМ-16 обслуговуючим персоналом цеху в напускному пристрої папероробної машини було знайдено тефлонову стрічку, яка зазвичай використовується для ущільнення з'єд-

нань, — говорить Валерій Романюк.

— Ця стрічка порушила структуру формування паперового полотна, що і призвело до виникнення дефектів у папері, — повідомив Віктор Мостович.

Як потрапила стрічка до напускного пристрою, достеменно невідомо. Можливо, через чиюсь необережність чи халатність. Проте через цей прикрий інцидент було забраковано два рулони (1 тонну) паперу.

Отож керівник цеху закликає всіх співробітників свого підрозділу бути пильними, щоб через не обачність одного не страждали всі.

Вікторія ЛІСОВА.

У цеху №3 стартував НОВИЙ ПРОЕКТ

Незабаром на підприємстві буде реалізовано новий інвестиційний проект із модернізації папероробної машини №15, що в цеху №3. Детальніше про це — у розмові з керівником проекту, заступником директора виробничого центру Валерієм Мельніченком.

— Валерію Яковичу, чим спричинена модернізація?

— ПРМ-15 була змонтована у 1974 році і спроектована під виготовлення тонких конденсаторних паперів. Після 1991 року конденсаторний папір став не затребуваний на ринку, бо конденсатори виходили з ужитку, замість них почали широко використовувати електронні схеми. Ми поступово перепрофілювали ПРМ-15 під виготовлення інших видів електроізоляційного паперу: кабельного, трансформаторного тощо. Однак за роки експлуатації обладнання зносилося і потребує реконструкції. Аби з'ясувати масштаби робіт, ми звернулися до спеціалістів німецької фірми «АРАКАНТ». Фахівці цієї компанії провели інжиниринг системи підготовки маси, технічного стану вакуумної системи, пресової та сушильної частин ПРМ-15. Після цього вони надали рекомендації щодо покращення ефективності роботи цих систем.

— Отже, після проведення інжинирингу у вас з'явився план дій?

— Нам було запропоновано план із модернізації технологічного обладнання. Збираємося змінити конічні млини розмелу та рафінування маси на дискові сучасні млини, встановити дефлюкатор на лінію переробки зворотного волокна, модернізувати системи очищення паперової маси та ін. Такі заходи мають суттєво поліпшити якість готової продукції та зменшити енергозатрати.

— На якій стадії нині цей проект? Коли він буде реалізований остаточно?

— Провівши дослідження на ринку необхідних для модернізації систем, ми зупинили свій вибір на тому обладнанні, яке нам найбільше підходить. Нині ми на стадії підготовки договорів із компаніями, які постачатимуть обладнання та монтуватимуть його. До речі, на час реалізації проекту — а це 2011 рік і перший квартал 2012 року — ми плануємо зупинити ПРМ-15 лише на два тижні, взимку. До того часу машина функціонуватиме у звичному режимі.

— Валерію Яковичу, яких результатів ви очікуєте від модернізації?

— Насамперед, зменшення споживання енергоресурсів, а також збільшення виходу готової продукції. І наша надмета — забезпечити можливість виготовляти продукцію покращеної якості відповідно до міжнародних стандартів.

Оксана ГОРДІН.

Новий начальник HR-відділу

Днями було призначено начальника відділу управління персоналом. Цей підрозділ очолив Максим Грицев, який до цього був інженером з підготовки кадрів і певний час виконував обов'язки начальника відділу.

Максим Олександрович працює на підприємстві близько 10 років і за цей час здобув повагу та авторитет у колі колег. Тож вітаємо з призначенням!

••••• *Подорожуємо Україною* •••••

Підкорювачі Говерли

Шановні читачі!
Пропонуємо до вашої уваги нову рубрику «Подорожуємо Україною», в якій у супроводі наших героїв — працівників товариства ми щоразу вирушати.емо в нову мандрівку.

Отож сьогодні на нас із вами чекає перша подорож. Разом з начальником юридичного відділу Ольгою Лук'яненко та начальником відділу обслуговування клієнтів Олександром Іщенко ми вирушаємо до серця українських Карпат — гори Говерли.

Перш за все зазначу, що сім'ї наших колег ведуть досить активний спосіб життя і ця мандрівка для них — аж ніяк не перша. Торік, приміром, Ольга Миколаївна і Олександр Іванович разом із друзями вирушили до Хорватії. Ця країна привабила їх не лише теплим узбережжям Адріатичного моря, а й своїми визначними місцями: мальовничими парками, озерами, старовинними монастирями та соборами, чудовими музеями. Незабутні враження справили на них каскадині озера і водоспади знаменитого парку «Пліт-

віцькі озера». Мандруючи Туреччиною, наші туристи відвідали Паммукале, басейн Клеопатри із природними термальними джерелами, церкву Св. Миколая у місті Демре, де він похований. Сім'я Іщенко побувала в Єгипті: бачили піраміди і брали участь у сафарі. Подорожуючи Україною, Ольга Миколаївна і Олександр Іванович відвідали Кам'янець-Подільський, Хотин, об'їздили та обходили майже весь південний берег Криму тощо.

Отож можливі труднощі та перепони нового вояжу досвідчених туристів не лякали.

— Наша подорож припала на травневі свята, — розповідає Ольга Миколаївна. — У мандрівці брало участь восьмеро людей: я зі своєю 15-літньою донькою Мирославою, Олександр Іщенко з дружиною Валентиною та також із 15-річною донькою Катериною, а ще сім'я наших приятелів із Черкащини. У подорож вирушили на автомобілях. Поселилися в селі Ворохта, що неподалік від Яремчі. Зупинилися в приватній садибі, яких у карпатських селах багато, адже туристичний біз-

нес там досить розвинений. Господарі гостинного двору «Райштоки» порадували нас не тільки своєю гостинністю, а й чудовими карпатськими стравами та гуцульською лазнею. Ми побували біля всіх тамтешніх водоспадів (як-от Гук, Пробій), особливо гарний був у Яремчі. Їздили до Рахова — помилуватися цвітінням сакури, а ще побачили на власні очі географічний центр Європи!

Квінтесенцією мандрівки стало підкорення найвищої гори України — Говерли.

— У подорож ми вирушили близько десятої години ранку, назад повернулися о п'ятій вечора. Хоча маршрут був і не таким довгим — близько 3-х кілометрів в один бік, — розповідає Ольга Лук'яненко. — Спершу йшли лісом і дивувалися, чому господарі садиби відмовляти нас від підйому на Говерлу. Та коли довелось дергтися вгору по дорозі із глини і каміння — зрозуміли. Зрозуміли і те, що кросівки — не найкраще взуття для сходження на гору і по-доброму заздрили туристам у високих чоботях. Подолавши більшу частину шляху, ми опинилися на

горі Мала Говерляна. Звідти відкривається чудовий краєвид, а до Говерли — рукою подати.

Та запал непередготовлених туристів трохи остудили півметрові сніги — хто б сподівався на таку okazaю у травні. Тож до Говерли дійшли не всі, комусь судилося підкорити лише Малу Говерляну.

Проте найважчим у цій подорожі, зізналася Ольга Миколаївна, став спуск по подекуди майже вертикаль-

ній дорозі з тої ж таки глини і каміння.

— Якщо ви наважитесь йти на Говерлу, — радить вона читачам газети, — то робіть це влітку. Адже шлях на гору не лише складний, але й небезпечний.

Оксана ГОРДІН.

Із вдячністю за Перемогу

Напередодні 9 Травня для пенсіонерів-ветеранів Великої Вітчизняної війни ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» було організовано традиційну вже святкову зустріч, яка відбулася у кав'ярні «Росинка».

Спершу фронтовиків вітали самодіяльні артисти, а потім на них чекав святковий обід. І, як і завжди, кожен ветеран отримав від під-

приємства грошову допомогу — 400 гривень.

Цього дня фронтовики почули багато теплих слів і побажань на свою адресу, проте найактуальнішим, напевно, було одне — побажання бути здоровими. Бо, на жаль, з кожним роком їх на нас стає все менше.

Вікторія ЛІСОВА.

Нещодавно в електроцеху відбулося поповнення — було прийнято на роботу молодого інженера електролабораторії Олексія Литвинчука.

Будьмо знайомі!

Олексій — випускник факультету електроенергетики та автоматики НТУУ «КПІ». Свою трудову діяльність хлопець розпочав рік тому, ще будучи студентом працював монтажником-налагоджувальником акустимагнітних систем у київському ТОВ «Таргарт-Україна».

Зараз Олексій проходить стажування і готується до складання іспитів з охорони праці та Правил безпечної експлуатації електроустано-

вок споживачів, вивчає системи електроприводу папероробних машин, ознайомлюється з роботою цехів.

— У школі моїм улюбленим предметом була фізика, захоплювався радіотехнікою, тому і професію обрав суміжну, — поділився з читачами газети Олексій Литвинчук. — Тепер найбільше захоплення — фотографія.

Молодий чоловік зізнався, найбільше йому подобається знімати за допо-

могою старих плівкових радянських фотоапаратів, як-то «Зеніт-Е», «Зеніт-19» та «Київ-4». — Звичайну плівку купити не проблема, але коли хочеться досягти чогось більшого, доводиться їхати до Києва по спеціальну, дрібнозернисту, — сказав він.

А ще Олексій грає на гітарі — навчився цьому без вчителя, самотужки.

Як бачимо, Олексій Литвинчук — особистість багатогранна і неординарна, напевно, таким же він буде і в професії. Тож вдалого вам старту, Олексію!

«На всі часи, для всіх народів»

20 травня міжнародна спільнота відзначає Всесвітній день метролога. Таку дату обрано не випадково — 20 травня 1875 року в Парижі на Міжнародній дипломатичній конференції була підписана «Метрична конвенція». Відповідно до цієї багатосторонньої дипломатичної угоди встановлювалися прототипи метра і кілограма, а метричну систему мір було визнано міжнародною.

Разом із колегами з різних куточків світу знаменну дату відзначили і співробітники метрологічної служби ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Василь Вовк, Світлана Грищенко та Наталія Лук'яненко.

Василь Васильович працює на фабриці з 1981 року, 1998 року очолив дільницю метрологічної служби, а 2003 року його було призначено начальником метрологічної служби.

Інженери-метрологи Світлана Григорівна та Наталія Сергіївна — молоді спеціалісти, які в метрологічній службі працю-

ють порівняно недавно.

— Світлана раніше була контролером у відділі технічного контролю, а Наталія прийшла до нас після закінчення Київського національного університету технологій і дизайну, в якому навчалася за рахунок позики підприємства, — говорить Василь Вовк. — Хоча дівчата молоді, зі своїми обов'язками справляються добре.

Основним завданням метрологічної служби є стабільне забезпечення підприємства єдністю та необхідною точністю вимірювань при відповідному встановленим вимогам рівню якості. Метрологи контролюють точність приладів,

які вимірюють різні параметри — тиск, вагу, температуру тощо, проводять їх калібрування та організують повірку.

— Калібрування — це визначення похибок засобів вимірювання техніки (ЗВТ) та встановлення їх придатності для застосування, — пояснює начальник метрологічної служби. — Повірка — встановлення придатності ЗВТ, на які поширюється державний метрологічний нагляд, до застосування на підставі результатів контролю їх метрологічних характеристик. Калібрування проводимо ми, а повірку — органи Держспоживстандарту. Один з основних па-

раметрів, за яким на підприємстві проводиться більшість вимірювань — вага, адже ми маємо зважувати так, щоб не було соромно перед клієнтами.

Аби контролювати стан усіх без винятку ЗВТ, метрологи створили електронну базу даних цих приладів. Туди постійно вносяться зміни. До того ж у цехах є плани, в яких зазначено, коли саме і які саме ЗВТ мають проходити калібрування і повірку. Проте часто метрологам доводиться діяти не за планом:

— Знаєте, — сказав наприкінці нашої зустрічі Василь Васильович, — метрологи — як «рятувальники якості»: вийшов з ладу прилад у цеху — і ми поспішаємо на виклик, адже, хай би що не сталося, виробничий процес має тривати!

Тож зі святом вас, метрологи, і нехай виробництво не зупиняється ні на 1/86400 частину середньої сонячної доби!.. Даруйте,.. ні на секунду!

На знімку: Василь Вовк, Світлана Грищенко та Наталія Лук'яненко.

Вікторія ЛІСОВА.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН». Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011. Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66. Телефони: 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в Малинській районній друкарні, м. Малин, вул. Кримського, 7. Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», є власністю видавця і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без його письмового дозволу.

Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».